

Frágreiðing til limir Føroya Arbeðarafelags

Sum tykkum kunnugt, hevur stjórnin, síðan 1977, roynt at fáa frægari hólsviðurskipti her í hólstaðnum, eftir aðalfundaravgerð, sama ár.

Tað var í 1964, at Føroya Arbeðarafelag keypti húsin, sum felagið nú eigur á Hoyvíksvegi 24. Prísurin var eftir okkara metan heldur høgur, men gjaldstreytirnar vóru sera lagaligar, so avgjört var at keypa.

Tað, ið lætti munandi um avgerðina, var, at ein hædd omaná var hálvgjörd og eingin ivi var um, at henda kundi byggjast, tá ráð vórdu til tess. Figgjarvínarvínar vóru sera vánaligar og hetta var so avgjört at gera, tá ráðini vóru betur.

Tað var so í juni 1977, at vit sendu umsókn til Havnar Býráð um, at fáa byggiloyvi. Eingin ivi var um, at hetta fór at verða jættað, — men, so var ikki.

Vit finga at vita, at reglugerð var gjörd, sum segði, at økið longu var fullbyggt og kundi umsóknin tí ikki jättast.

Seinni frættu vit, at undantøk vóru gjörd, tí royndu vit aftur. Fyrst fyrri at sleppa undan leka, síðan fyrri at fáa húsin liðug, — sum tey ikki eru, og sjálvandi — eitt fund-

arhøli nakað upp frá vegnum hevði verið sera væl-komið.

Avgjört varð, at einki skuldi verða gjørt við húsin, uttan, fyrr enn úrslitið varð greitt.

Aftaná ymiskar rembingar, sum ikki skulu útgreinast her, varð umboð fyrri felagið boðsent til at tosa um viðurskiptini. Har var full semja um, at nakað mundi mátti gera, fyrri at fáa »ruin«-skapið at hvørva, og eftir øllum at døma var vilji frá báðum síðum, at fáa eitt gott úrslit.

Fyrri at fáa nakað av okkara vilja framdan, átóku vit okkum, at fáa serkønan mann at gera tekning, eftir ábending frá byggifulltrúa Havnar Býráðs. Hetta varð gjørt beinan vegin, — einki varð spart, fyrri at fáa eitt prýði istaðin fyrri eina skemd og úrslitið, sum hesin hegnismaður legði fyrri bygginevndina var, eftir umstøðunum, heilt framúr.

Tað, ið síðan hendi, var, at figgjarnevnd Havnar Býráðs bjóðaði til fundar og bað um loyvi at fáa eina tíð til at royndu at fáa onnur hús ella byggilendi til umskiftan.

Hetta varð semja um. Tað gingu nokk góðir

tveir mánaðir, so kom skriv frá figgjarnevndini, har sagt varð, at teir høvdu skriva til býarskiparnevndina um at taka avgerð, tá teir einki kundu skaffa.

Nú roknaðu vit við, at úrslit var rokkið, og um tiltakið varð nóg so kostnaðarmikið, so vildu vit gera mest møgulegt fyrri, at prýða um økið og fjálga um tilveru teirra, ið leiga, eins og felagsins.

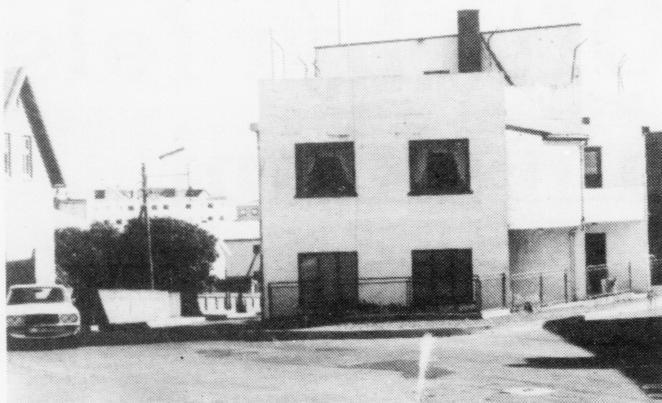
Men, — so brast seinasta vónin.

Byggifulltrúin skivir: (og eftir tí, ið fyriliggur, viðvikjandi tekningini, er tað soleiðis!)

Vit fáa »loyvi« at seta nýggj vindeygu í, men tey skulu hava hvítar sprossar, so rútarnir verða smáir. Klæðast skal við dupultum impregneraðum tummaviði, gittarsperrur, so einki skal kunna nýtast omandeks, vindeygu skulu rættast upp og so skal tekningin broytast aftur, fyrri at sleppa gjøgnum sensurin.

Hetta kundi annars verið áhugavert at brúkt til spurnarkapping. Veit nakar um eitt so óhøvskt »loyvi« til eina umvæling?

Hetta hevur stjórnin hildið vera ovboðið. Mælt hevur verið til, at lata »kassan« verða sum hann

Hús Føroya Arbeðarafelags. Felagið hevur søkt um at fáa loyvi at gera eina hædd omaná. Ein hálvgjörd frammanundan. Men higartil uttan úrslit. Eisini hevur felagið fingið lovað annað stykki í býti, men heldur ikki hetta er eydnast.

er og heldur nýta peningin til eina standmynd, at seta upp á »tornið«. Um tað skal verða ein byggifulltrúi, ella ein býráðsformaður, var ivi um. Eisini skuldu nakrir tinsoldatar marsjera eftir tí hálvgjörda veggnum, fyrri at verja ta friu, ódálkaðu luftina omanfyri ta forgassaðu óhumsuna, ið bilarnir spræna úr sær báðu megin við.

Og so kemur sjálv rosian í pylsuendanum: Vit royndu, við umsóknini, at prýgva, at tá sera góðar og kostnaðarmiklar trappur vóru gjördar, heilt upp í erva, var tað tí, at byggjast skuldi omaná. Hetta

váttaðu bæði fyrri eigarin av húsinum og byggimeistarin.

Í svari frá bygginevndini stendur soleiðis: — »Takið omaná stovu-hæddini er gjørt við halli úteftir og ætlanin hevur altið verið, at nýtt takið til altan, og tí eru trappur gjördar, sum atgongd til altanin«.

Lættari er at trúgva tí, sum báðir teir fyrrnevndu siga, men tað hevði, tivelri, onga ávirkan.

Men nú fara vit at biðja ta háttvirdu bygginevnd greiða okkum frá: Hvussu skulu trappurnar til »altanin« nýtast, eftir hesi viðgjördu tekning???

Vit ynskja, at bygginevndin svarar okkum, hesum spurningi yvir — fyrri okkara 6000 limum, so vit sleppa frá, at »presentera« teirra burturbliðni.

Vit vóru, og eru helst, samdir um, at nakað má gerast nú!

Men verður tað soleiðis, at galdandi loyvi verður nýtt, so hendir tað søguliga framstig í Havn, fyrri fyrstu ferð, at ein so størsligin umvæling er »loyvd«, treytað av, at nýtstlustigið verður munandi skert.

Stjórn Føroya
Arbeðarafelags

Tekning av broyttum húsi. Móti J. Broncksgøtu

Tekning av broyttum húsi. Móti Hoyvíksvegnum

**Suðuroyingar
seta
sparipengarnar
í
SUÐUROYAR
SPARIKASSA**